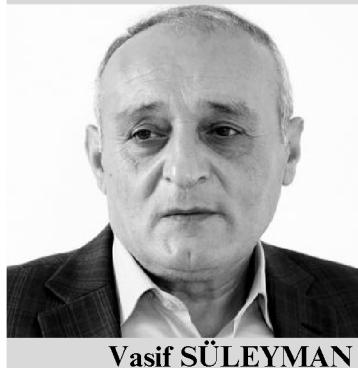

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyi

**Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin,
milli adət-ənənələrinin,
elm və mədəniyyətinin təbliği**

Vasif SÜLEYMAN

Mütaliəyə heç vaxt ara verməsəm də, Sabir Rüstəmxanının "Qanun" nəşriyyatında çapdan çıxan "Göy Tanrı" kitabını fasiləsiz olaraq oxumağa məqam tapmirdim. Bəlkə də belə bir nəhəng kitabı oxumağa hazırlayırdım özümü. Çünkü bu sıradan bir kitab deyildi. Mənim anlamama görə belə əsərləri oxumaq üçün bir az hazırlanmaq daha vacibdir.

Başa çatandan sonra haqqında təəssüratları qələmə almağa ehiyac duyдум. Bu sadəcə bir ehtiyac deyil. Sanki car çəkib ələmə bildirmək istəyirəm ki, tariximizi saxtalaşdırmaq istəyənlər qarşı əsaslı vasitəmiz var.

Sabir Rüstəmxanlı kitabı yazanda, özünün dediyi kimi, hansı ilahi duyğulara köklənmışdı, oxuyan oxucu da həmin hisslerə köklənir. Çünkü səhbət bir fərdin, hansısa balaca bir toplumun yox, minillər boyu yer üzüne sahiblik etmiş nəhəng bir imperianın tarixindən və ister-istəməz adı çəkiləndə hər biriminin qürur duyduğumuz QƏDİM TÜRK TARİXindən gedir. Öz də nəhəng tarixin sadəcə olaraq yaranmasından yox, onun böyük xaqanların, sərkərdələrin iradəsi ilə yaradılmışındang Və məntiqi nəticə odur ki, yaradılanları yaşada bilməmək və yaxud sadəcə olaraq yaşatmaq istəməmək, yağılara qol-qanad açmağa imkan yaratmaq qədər zərərlidir.

Kitabda əvvəldən-axıra türkün böyüklüyü, qədimliyi öne çəkilir. Tarixə aydınlıq getirən məqamlardan xali olmayan bu əsər daha çox yazıçı Sabir Rüstəmxanının araşdırığı və yaradığı tarixdir. Özü də bu tarix tarixçilərin yaratdığı tarixdən qat-qat üstündür. Bu kitabda bəşər tarixinin yaranişi haqlı olaraq türkün yaranişi ilə eyniləşdirilir. Dünyanın ən ucqar qurtaracağında belə (bu gün də davam etmək) tapılan, uzun illər mənbəyi məlum olmayan cizgilərin, rəsmlərin sonradan türkün qədim yazılı abidələri ilə bağlılığı ortaya çıxanda bu həqiqəti bir dərk edirsən.

Göy Tanrı - Rüstəmxanının Tanrısi

Ve nə yaxşı ki, Sabir Rüstəmxanlı elə bütün yaradıcılığında olduğu kimi bu böyük əsərində də eyni inanca işq tutur. Tarixi məqamlar yazıçı araşdırması və texəyyülü ilə çulğasında da ha gözəl olur: "Günçixandan Günbatana hələ yalnız bir üzü tanınan yerin ortasında Tanrıının

de eşidəcəyik. Çətinini bu kitaba könül verməkdir. Oxuyandan sonra hər kəsin beynində tutduğu yanlış düşüncələrə yer qalmayacaq. Çünkü Sabir Rüstəmxanlı şoxumuzdan fərqli olaraq illər öncə də belə düşünürdü. Salam Gəncə qapısı'hi, "Ömür kitabı"nın yazanda da artıq bu ha-

nın Göy Tanrıya olan inanca gəre öz atasını, yaxılarını öldürməsi adice bir yaşam faktı deyil. Bu, böyük bir törənin qorunub-saxlanması kimi müqəddəs, haqlı bir idealın olum-olüm dilemmasından çıxarılması idi. Əsərin sonunda bu iibratımızlık bir daha özünü bürüzə verir. Xa-

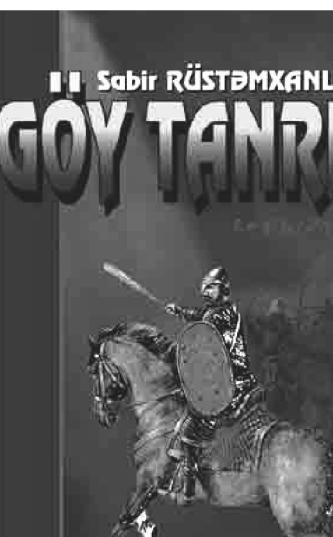
öz sevgisindən yaratdığı bir ulus yaşayırı" və "biz onların törəmələri, nəvələri, nəticələri, kötücələri, iticələri, budaqları və yarpaqlarıyıq". Deməli ən azından soy-kökümüzü bilərkən gizlədilmiş və saxtalaşdırılmış arxivlərin cəngindən qurtarmağın yollarını tapa bilərik. Sabir Rüstəmxanlı təkbaşına bir institutun görə biləcəyi işdən artığını bu kitabı yazmaqla görüb.

Və beləcə əsər boyu göydən yaranan insanın ilk illərindən öten təxminən bir əsrənən bir az artıq (Qara xanın yaşadığı dövrdən başlayaraq Oğuz xanın 116 illik ömrünün sonuna kimi olan bir zaman kəsiyində) dövr ərzində keçilən möhtəşəm yolu davamı indi bizim ömrümüzdən keçir.

Sabir Rüstəmxanının özünün də etiraf etdiyi kimi "Göy Tanrı" şer kimi qefil doğulub. Elə dilindən, yazılış üslubundan da bunu duymaq mümkünür. Oğuz xan Qam Atayla səhbətini xatırlayır: "Hə, doğrudan da göydən gələnlərin nəslə kəsilib. Bunlar torpaqdan yarananlardır. Illər boyu qanadlı atları belində uçurt-

vaya köklənmişdi. Və sonradan "Göy Tanrı"nın ilə bir daha o böyük inanca öz sədaqətini nümayiş etdirdi (Bunu qələmə alarkən, nədənsə yadına bir məqam düşdü. Milli-azadlıq hərəkatı təzə başlayan illərdə hansısa mitinqdə Sabir Rüstəmxanının başı polis dubinkası ilə yarılmışdı. O vaxt mən, səhv eləmirəsə, "Şans" qəzetində apardığım köşədə bir yazı yazmışdım və qeyd etmişdim ki, bu gün bəlkə də hamını zopa ilə vurmaq olardı, təkcə "Ömür kitabı"nın müəllifi Sabir Rüstəmxanlıdan başqa. Amma əksinə oldu, o zopa heç kimə dəymədi, Sabir Rüstəmxanlıdan başqa). Hələ bu silsilənin davam edəcəyi qənaəti də var oxucuda.

Sözsüz ki, bu əsərin də elmi analiz ehtiyacı var və müvafiq sahənin araşdırıcıları öz münasibətlərini bildirəcəklər. Mənim düşüncəmə görə əslində tarixçilər bu kitabı daha çox bəhələnmək üçün oxumalıdır. Sabir Rüstəmxanının istisnasız olaraq bütün yaradıcılığında ötərililik yoxdur. Onun əsərlərində kiminsə, nəyisə götürmək, exz et-

qanın övladları Gündoğandan Günbatana kimi bütövləşmiş türk diyarından hərə öz vərəsəsini isteyir. Bir azdan Oğuz xan Ata Mağarada Qam Atanın ona bağışladı dəri xəritəni övladlarına göstərəcək, onların bölmənmə arzularına görk olsun deyə, xəritəni altı yərə kəsəcək. Amma əvvəlcə dəri xəritədə göstərilən cizgilərə diqqətə baxıb, orada göstərilənlərin hamisini fəth etdiyini duyacaq və oğullarının bölmənmə isteyinin nələrə səbəb olacağını onlara anladacaq.

"Ömrü qısalıb, Tanrıının dili unudulur, əski dünyaları dağlılb, keçmişdən gələn yollar qapanır. Balacalaşıb Tanrıdan uzaqlaşır". Amma nə vaxtsa "Tanrıya doğru qarşısızalmaz bir yürüş başlayacaq".

TAPINAQLARI TANRIYA DAHA YAXIN YERLƏR BİLMİŞƏM! YOX YANLIŞ DÜŞÜNCƏYİMİŞ. GÖY TANRI GÖYLƏRİN ALTINDA HƏR YERDƏDİR. ONA YAXINLAŞMAQ ÜÇÜN MƏBƏDLƏRƏ TOPLAŞMAQ ARTIQ İŞDİR, ƏKSİNƏ MƏBƏDLƏR İNSANI TANRIDAN UZAQLAŞDIRIR. TANRI İNSANIN İÇİNDƏDİR".

Türkün qədim tarixinə qısqanlıq zaman-zaman öz hökmünü göstərmək isteyib. Kitabı oxuyub başa çatandan sonra bunun bir sıra səbəblərini anlama-ma olmur. İstənilən halda qısqanlıq gərəkli bir məfhuma qarşı olur. Bu baxımdan BÖYÜK TÜRK tarixinə qarşı bu gəndək davam edən qısqanlıq niye olmamalıdır? Bu, türkün dənməzliyinə, qədimliyinə, bir ola bilməyinə olan qısqanlıq ididir. Məkrli imperiyalar bunu heç vaxt sınıra bilməzdilər, necə ki, indi də qəbul edə bilmirlər. Bü boyda böyüklüyün hardan pərvərəş tapması onları bu gün də dəhsətə getirmədədir. Oğuz xanın hər döyüş ərefəsi etdiyi etirafi da inancı bir olanların böyüklüyünə dələlat edir. Xaqan hansı şahın yanına elçisini göndərirdi, bir qayda olaraq arzularını da çatdırırdı ki, biz döyüş, qan-qada istəmirik, amma bütövlüyümüzü bərpa etmək istəyirik. Baxmayaraq ki, bəşərin yaranışı kitabda Göy Tanrı inancı oğuzlarla əlaqəli təsvir edilir, əslində müəllif ondan da irəli olan zamana işq tutta bilir. Ata Mağarada Qam Atanın ona bağışladığı dəri xəritədə çəkilən cizgilər, əslində türkün Oğuz xandan əvvəlki minilliklər də mövcud olduğuna işarədir. Deməli daha qədim zamanda Gündoğandan Günbatanacaq olan ərazilərə sahiblik edənlər də qədim-qayım türklər olub. Oğuz xanın üzü böyüklüyə yol başlaması özündən əvvəl mövcud olan törənin yeniden bərpası ididir.

"Göy Tanrı" kitabında xırda texnik qüsurlar və grammatik xətlər da var. Belə bir dəyərli kitabı tələskənlilik yolu vərəmək də olardı. Bu iradaların müəllifə elə bir aidiyatı yoxdur, onun günahını kitabı çap edən nəşriyat işçilərinə axtarmaq lazımdır. Əslində isə bu da elə bir günah deyil, çünkü onlar belə bir abidəni işq üzünə çıxarıblar. Ən əvvəlcə bu insanlara ÇOX SAĞ OL düşür.

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə çap olunur